

## Arrest

nr. 277 524 van 16 september 2022  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS  
Lange Lozanastraat 24  
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 4 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

*"A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bent u een etnische Fars, afkomstig uit de stad Teheran en u bent Iraans staatsburger. U bent ongehuwd en u heeft microbiologie gestudeerd.*

*Op 27 juni 2019 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in, waarbij u het volgende verklaarde.*

*U werd geboren als homoseksueel in een moslimgezin waar er veel belang werd gehecht aan de islam en het praktiseren. Ook u praktiseerde vroeger, maar naarmate u ouder werd kreeg u meer en meer een afkeer van de islam. U heeft momenteel geen geloof en u bent wat aan het verkennen. In Iran ging u reeds enkele keren naar de huiskerk om het christendom beter te leren kennen. U was vroeger heel hecht met uw vader die tewerkgesteld was bij de Sepah. Naarmate u ouder werd zag u waar de Sepah en Basij*

echt mee bezig waren en u wou er niks mee te maken hebben. Dit was de aanleiding voor u om politieke activiteiten te ontwikkelen. In 1388 of 1389 vormde u met een groepje medestudenten van de universiteit, een soort vereniging, genaamd Fa'lane Sabze Iran. Dit was geïnspireerd op de groene beweging en jullie hielden bijeenkomsten en organiseerden demonstraties. Uw vader had echter door dat er iets aan de hand was aangezien jullie niet meer zo hecht waren en hij liet u volgen door enkele van zijn medewerkers. Op een bepaald moment werd u gearresteerd aan het revolutieplein wegens een betoging, maar na twee dagen werd u vrijgelaten wegens een tekort aan bewijzen.

Vanaf het moment dat u bewust werd van uw seksualiteit ontdekte u dat u niet over vrouwen fantaseerde maar over mannen. U had zelf geen problemen met uw seksuele geaardheid, maar het frustreerde u wel dat u het moest verbergen voor de buitenwereld. Op de universiteit verklapte één van uw medestudenten Alireza A.Z. (...) dat u op mannen viel tegen een medestudente zodat zij u eindelijk met rust zou laten. Dit viel niet in goede aard en al snel ging het rond dat u homoseksueel was. Rond de nieuwjaarsperiode drie jaar geleden (maart-april 2017) gingen uw ouders een paar dagen op familiebezoek. U dacht het huis voor u alleen te hebben dus nodigde u een vriend uit. U werd op heterdaad betrapt in de woonkamer door uw vader die onverwacht terug thuis kwam. Vijf maanden voor het verkrijgen van uw visum ging u bij Said wonen omdat er thuis teveel problemen waren.

U ging een visum voor België aanvragen in september 2018. Dit deed u onder het mom van een wedstrijd gewichtheffen. Dit visum werd u uitgereikt in oktober 2018. U verliet Iran op 4 of 5 oktober 2018. Twee dagen later kwam u aan in België maar reisde verder naar Duitsland. U verbleef enkele maanden in Duitsland in afwachting om naar Engeland te gaan en daar een verzoek in te dienen. Dit lukte niet, waarna u in februari 2019 toch in Duitsland een verzoek om internationale bescherming indiende. In Duitsland vertelde u niets over uw seksuele geaardheid en gaf als reden van uw verzoek de schrik tegenover uw vader op. U durfde op dat moment uw seksuele geaardheid niet aanhalen uit schrik voor de Dublinwet en om teruggestuurd te worden naar Iran. U gaf zelf aan dat u terug naar België wou keren om hier een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dat deed u en op 27.06.2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in in België.

Volgens uw verklaringen vreesde u vervolging door uw vader omwille van uw seksuele geaardheid en daarnaast vreesde u de Iraanse autoriteiten omwille van uw politieke activiteiten.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u een kopie van uw shenasnameh kopies van de shenasnamehs van uw moeder en vader, uw universitair diploma, certificaten betreffende uw overwinningen in het gewichtheffen, twee artikels over uw vader als gewichtheffer en als secretaris van de scheidsrechtersvereniging binnen het gewichtheffen, foto's van u aan het werk als microbioloog en een lidkaart van uw vader bij de Basij atleten neer.

Op 19 januari 2021 nam de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er niet het minste geloof kon worden gehecht aan uw seksuele oriëntatie en politieke activiteiten in Iran. Evenmin werd er aan de hieraan gerelateerde problemen met uw vader enig geloof gehecht en uw hieruit voortgesproten vrees. U tekende beroep aan tegen deze beslissing. Op 29 november 2021 werden de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus u eveneens geweigerd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in haar arrest nr. 264483. U stelde geen hoger beroep in tegen deze beslissing.

Zonder België te hebben verlaten, diende u op 5 januari 2022 een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. In uw huidig verzoek houdt u vast aan uw eerdere verklaringen en herhaalt u uw vrees om bij terugkeer naar Iran geëxecuteerd te worden wegens uw politieke activiteiten en seksuele geaardheid. Zo bent u ondertussen lid geworden van de Mujahedin en bent u politiek actief op sociale media. U voegt er aan toe dat u nu ook religieuze problemen heeft doordat u elke zondag naar de kerk in Antwerpen gaat. U legt geen enkel document voor ter staving van uw huidig verzoek.

#### **B. Motivering**

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. In uw eerste verzoek verzocht u het Commissariaat-generaal om te worden bijgestaan door een tolk van het vrouwelijke geslacht (Vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 6, d.d. 09.09.2019). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en werd u tijdens het eerste verzoek een protection officer als een tolk van het vrouwelijke geslacht toegewezen.

In het kader van onderhavig verzoek haalt u aan depressief te zijn (verklaring volgend verzoek dd. 23.02.2022, vraag 12). U legt evenwel geen enkel stuk neer ter staving van uw gezondheidstoestand. Bovendien geeft u in uw huidig verzoek aan dat er voor u – ondanks de voorgehouden aandoening – geen elementen voorhanden zijn die uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen

bemoeilijken (Vragenlijst procedurele noden DVZ). Gelet op voorgaande moet dan ook worden besloten dat uw medische situatie niet van aard is om aan te tonen dat het standaard-procedureverloop in het gedrang zou zijn en er zich voor uw medische situatie bijkomstige steunmaatregelen opdringen.

Bijgevolg werden er u in het kader van onderhavig volgend verzoek geen specifieke steunmaatregelen verleend door het Commissariaatgeneraal, aangezien er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige verzoek om internationale bescherming grotendeels steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek heeft uiteengezet, met name uw vrees dat u bij terugkeer geëxecuteerd zal worden door het Iraans regime wegens uw politieke activiteiten en uw homoseksualiteit (Zie eerste verzoek + Verklaring volgend verzoek, dd. 23.02.2022, vraag 16). In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er niet het minste geloof kon worden gehecht aan uw seksuele oriëntatie, noch aan uw politiek activisme in Iran. Hierdoor kon er eveneens geen geloof worden gehecht aan uw problemen met uw vader ten gevolge van uw seksuele geaardheid en uw politieke activiteiten. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd in haar arrest 264483 van 29 november 2021. U stelde geen hoger beroep in tegen deze beslissing.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter naar dezelfde verklaringen verwijst en enkel bijkomende verklaringen aflegt van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan (DVZ Verklaring Volgend Verzoek, vragen 16-22).

Daarnaast haalt u aan ondertussen lid te zijn geworden van de Mujahedin en deel te hebben genomen aan zeven betogingen tegen het Iraans regime in Brussel, Antwerpen en Luik (DVZ Verklaring Volgend Verzoek, vraag 16). Uw politieke interesse werd reeds in uw eerste verzoek besproken en er werd wegens uw vele tegenstrijdigheden geen geloof aan gehecht. In huidig verzoek herhaalt u nogmaals dat u in Iran politiek actief was en dat u op 23 februari 2022 al vier maanden lid bent van de Mujahedin in België. Voor uw lidmaatschap zou u sympathisant van deze partij zijn geweest (DVZ Verklaring Volgend Verzoek, vraag 16). Dat u vroeger al sympathisant zou geweest zijn van de Mujahedin liet u na aan te halen tijdens uw vorig verzoek, noch tijdens uw beroepsprocedure (zie vorig verzoek). Evenmin staat u uw lidmaatschap en aanwezigheid op de betogingen. U verklaart politiek actief te zijn op sociale media, maar voegt hiervan geen enkel bewijs toe aan uw huidig verzoek. Nochtans werpt u op dat de Iraanse overheid op deze wijze uw politieke activiteiten vernam waardoor er des te meer van u verwacht kan worden dat u de oorzaak van uw problemen tracht aan te tonen (DVZ Verklaring Volgend Verzoek, vraag 16). Niet alleen vloeit uw huidig engagement voort uit een ongeloofwaardig geachte politieke interesse, haalt u uw voorkeur voor de Mudjahedin laattijdig aan en brengt u niet de minste stavingstukken in verband met uw huidig engagement aan, ook moeten er vragen gesteld worden bij uw beweegredenen om tot de Mudjahedin toe te treden. Zo wijst u erop dat u voor de Mudjahedin koos omdat zij geen problemen hebben met uw homoseksuele geaardheid (DVZ Verklaring Volgend Verzoek, vraag 20). Zoals hierboven aangehaald kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaarde geaardheid waardoor ook uw motivatie om u bij de Mudjahedin toe te treden in vraag moet worden gesteld. Bovenstaande vaststellingen zorgen ervoor dat er uw voortgezette politieke engagement niet beschouwd kan worden als een nieuw element dat uw kans op een beschermingsstatus aanzienlijk vergroot.

Tenslotte haalt u nog aan dat u religieuze problemen heeft (DVZ Verklaring Volgend Verzoek, vraag 16). U verklaart nu protestant te zijn, elke zondag deel te nemen aan kerkdiensten in Antwerpen en dat uw oom Mehdi die lid is van de Pasdaran op de hoogte is van uw bekering aangezien u dit bekend maakte via uw instagrampagina (DVZ Verklaring Volgend Verzoek, vragen 9, 16). Meer informatie over uw bekering of de problemen die u hierdoor vreest wilt u niet kwijt. Nochtans haalde u tijdens uw eerste verzoek aan

momenteel geen geloof te hebben en u wat aan het verkennen was (Zie vorig verzoek). Een interesse in het christendom laat staan een bekeringsproces vermeldde u niet bij het CGVS noch tijdens de beroepsprocedure van de RvV, waarvan de zitting slechts zo'n viereneenhalve maand voor uw interview in het kader van uw huidig verzoek plaats vond. Aangezien er niet ingezien kan worden waarom u een ernstige interesse in het christendom niet zou aanbrengen voor de RvV, kan er uit uw verklaring afgeleid worden dat het ontstaan van deze interesse, het daaropvolgend bekeringsproces en de bekering zelf allemaal binnen een zeer kort tijdsbestek plaats vonden. Aangezien er redelijkerwijze aangenomen kan worden dat er aan een oprechte bekering een ruime periode van reflectie en studie voorafgaat haalt deze vaststelling het geloof in uw verklaarde bekering ernstig onderuit. Bovendien moet er op gewezen worden dat u niet de minste documenten neerlegt om uw kerkgang, bekering of uw bekendmaking van uw nieuwe geloofsovertuiging op Instagram te staven. Nochtans werd u er bij de Dienst Vreemdelingenzaken op gewezen dat het essentieel is dat u tijdens dit interview alle nieuwe elementen in uw nieuw verzoek om internationale bescherming aanbrengt of toe te lichten waarom dit niet kan. U heeft nagelaten dit te doen waardoor er moet besloten worden dat u uw bekering tot het christendom niet aannemelijk maakt. Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

## 2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de:

"- SCHENDING VAN ARTIKEL 3 EVRM

- SCHENDING VAN ARTIKEL 4 HANDVEST EU

- SCHENDING VAN ARTIKEL 48 T.E.M. 48/6 VREEMDELINGENWET

- SCHENDING VAN ARTIKEL 1 VAN HET VERDRAG BETREFFENDE DE STATUS VAN VLUCHTELINGEN VAN 28 JULI 1951 ("VLUCHTELINGENCONVENTIE")

- SCHENDING VAN ARTIKEL 57/6/2 VREEMDELINGENWET

- SCHENDING VAN DE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR: HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL, HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL EN DE MATERIELE MOTIVERINGSPLICHT

- SCHENDING VAN ARTIKEL 3 VAN DE WET INZAKE DE FORMELE MOTIVERING VAN BESTUURSHANDELINGEN".

Verzoeker wijst erop dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en betoogt:

"Een beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° Vreemdelingenwet moet echter worden getroffen binnen een termijn van tien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden (artikel 57/6, § 3, vierde lid Vreemdelingenwet).

Deze termijn werd niet gehonoreerd door verweerder, waardoor een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek tot internationale bescherming werd genomen in strijd met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° Vreemdelingenwet.

Door de bestreden hierop alsnog te baseren, schendt verweerder artikel 57/6, § 3, vierde lid Vreemdelingenwet.

2. Bovendien schendt een dergelijke beslissing, waarbij de beslissing werd genomen tot het niet-ontvankelijk verklaren van het verzoek tot internationale bescherming van verzoeker op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° Vreemdelingenwet ondanks het duidelijk overschrijden van de termijn van tien werkdagen, de redelijke termijneis, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

De wetgever heeft voorzien dat er binnen tien werkdagen reeds een beslissing moet worden genomen indien met dit verzoek niet-ontvankelijk wil verklaren op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° Vreemdelingenwet. Deze termijn is, derhalve, zeer kort.

Door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt in de bestreden beslissing nergens uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd. Er dient derhalve te worden aangenomen dat er geen redenen voorhanden zijn waarom de wettelijk vereiste termijn van tien werkdagen niet kon worden gerespecteerd.

De verzoekende partij verwijst in deze context tevens naar het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel. Het vertrouwensbeginsel kan worden omschreven als een van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid, of op toezeggingen of beloften die de overheid in een concreet geval heeft verricht (RvS 6 februari 2001, nr. 93.104).

Verzoeker mag erop vertrouwen dat, na een termijn van vijf werkdagen, zijn aanvraag niet meer als niet-ontvankelijk zal worden verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° Vreemdelingenwet. Het vertrouwensbeginsel houdt dan ook in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen dienen te worden gehonoreerd (RvS 28 januari 2008, nr. 179.021).

In eenzelfde lijn beroept verzoeker zich op het rechtszekerheidsbeginsel, dit is een uit de rechtstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid van het bestuur (I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginnelsen van behoorlijk bestuur*, Brugge, Die Keure, 2006, 315-349).

Ook hierom mag de verzoekende partij ervan uitgaan dat zijn aanvraag niet meer als niet-ontvankelijk zal worden verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° Vreemdelingenwet, gelet op uitblijven van een beslissing door de bevoegde overheid binnen de wettelijke termijn van tien werkdagen (en de werkdagen die daarop volgden).

Door echter alsnog de aanvraag van verzoeker als niet-ontvankelijk te beschouwen in toe passing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° Vreemdelingenwet, ondanks de wettelijk vereiste termijn van 10 werkdagen, schendt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel."

Verzoeker geeft in het kader van het voorgaande tevens een uiteenzetting omtrent de inhoud van de motiveringsplicht en doet gelden:

"Door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt in de bestreden beslissing nergens uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd.

Hierdoor wordt de verzoekende partij niet in kennis gesteld van de redenen waarom de wettelijke termijn niet kan worden gerespecteerd.

Hierdoor schendt de verwerende partij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° Vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM gelezen met de artikelen 1 t.e.m. 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen."

Verzoeker vervolgt:

"In beginsel bestaat er een recht van een verzoeker om internationale bescherming tot het verkrijgen van een persoonlijk onderhoud.

Artikel 57/5ter, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet stelt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verzoeker minstens eenmaal oproept voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming.

In bepaalde gevallen kan geen persoonlijk onderhoud plaatsvinden. De uitzonderingen op deze regel zijn opgenomen in Artikel 57/5ter, §2 van de Vreemdelingenwet. Zulks is onder meer het geval indien:

(...)

Het woord "kan" wijst op een discretionaire bevoegdheid van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen om al dan niet verzoeker uit te nodigen voor een persoonlijk onderhoud. Bijgevolg dient het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zijn beslissing hieromtrent te motiveren indien toepassing wordt gemaakt van deze bepaling.

*De bestreden beslissing bevat evenwel geen enkele motivering op dit punt, waardoor de formele motiveringsverplichting wordt geschonden. In het derde middelonderdeel wordt bovendien het belang toegelicht van dergelijk onderhoud, zodoende dat het de Commissaris- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen toekomt om hierover uitgebreid te motiveren.*

*(...)*

*Een schending dringt zich daarom op van artikel 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen, samengelezen met artikel Artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet.”*

Verzoeker geeft andermaal enkele algemene, theoretische beschouwingen en geeft aan:

*“De verzoekende partij is het oneens met de redenen waarom het verzoek tot internationale bescherming eerder werd geweigerd.*

*De verzoekende partij legde hierom zowel bijkomende verklaringen af in het kader van het volgend verzoek tot internationale bescherming. Andere mogelijkheden dan het afleggen van bijkomende verklaringen (en het overmaken van bijkomende documenten, indien beschikbaar) heeft de verzoekende partij niet om de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen te overtuigen dat zijn vluchtmotieven weldegelijk oprecht zijn.*

*Dit is ook hetgeen de verzoekende partij deed.*

*Het is vervolgens aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wanneer een verzoeker om internationale bescherming dergelijke verklaringen aflegt en documenten overmaakt, om deze zorgvuldig en onbevooroordeeld te onderzoeken. Een loutere verwijzing naar eerder genomen beslissingen kan niet als afdoende worden beschouwd. De mogelijkheid moet immers bestaan dat een eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid kan worden hersteld door de nieuwe verklaringen en documenten die de verzoekende partij aflegt en voorbrengt.*

*De verzoekende partij is het daarom oneens dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de bijkomende verklaringen van de verzoekende partij onmiddellijk wegzet als ongeloofwaardig omdat ze in lijn liggen van de verklaringen tijdens het eerste verzoek tot internationale bescherming. Hierdoor wordt het de verzoekende partij onmogelijk gemaakt om alsnog aan te tonen dat zijn asielmotieven oprecht zijn.*

*De verzoekende partij houdt vast aan de eerdere asielmotieven, hetgeen erop wijst dat zij consistent is. Hetgeen zij verklaarde tijdens het volgend verzoek tot internationale bescherming ligt in lijn van de vorige verklaringen, net omdat de verzoekende partij wil benadrukken dat deze motieven oprecht zijn. De verzoekende partij wil immers benadrukken dat onder andere ten onrechte werd besloten dat verzoeker geen nood zou hebben aan internationale bescherming.*

*De medewerkingsplicht vereist van de verzoekende partij dat zij tracht om een zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van de verzoekende partij worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over haar identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.*

*Met de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd en de bijkomende documenten die zij heeft overgemaakt tijdens haar volgend verzoek tot internationale bescherming, benadrukt de verzoekende partij opnieuw dat zij voldeed aan deze medewerkingsplicht.*

*De verzoekende partij mag op haar beurt verwachten van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat deze verklaringen zorgvuldig en onbevooroordeeld worden onderzocht en dus niet onmiddellijk worden weggezet als ongeloofwaardig, omdat ze in lijn liggen van de verklaringen tijdens het eerste verzoek tot internationale bescherming.”*

Vervolgens doet verzoeker gelden:

*“De verzoekende partij benadrukte tijdens zijn volgend verzoek tot internationale bescherming dat hij in Iran reeds politiek actief was en hij dit politiek engagement heeft verdergezet in België. Verzoeker is ondertussen reeds zes maanden lid van de Mujahedin in België, nadat hij eerder sympathisant was voor deze partij. Dit was onder meer het geval omdat ze geen problemen hebben met de seksuele geaardheid van verzoeker. Verzoeker heeft zijn geaardheid overigens benadrukt in het kader van zijn vervolgend verzoek tot internationale bescherming. Verzoeker nam deel aan verschillende betogingen en is actief op sociale media. Verzoeker heeft hierdoor een zichtbaar politiek profiel. Hij verbergt ook zijn geaardheid niet.*

*De loutere stelling van de verwerende partij dat verzoekers politieke activiteiten door opportunisme zouden zijn ingenomen, hetgeen hij betwist, is niet voldoende om te stellen dat hij bij een terugkeer niet als een politiek tegenstander zou (kunnen) worden beschouwd. Het neemt immers niet weg dat verzoeker in Iran wel degelijk als een politiek tegenstander kan worden gepercipieerd (gelet onder meer op de*

activiteiten van de verzoekende partij in België en Iran) waardoor de verzoekende partij terecht voorhoudt dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een daadwerkelijk gevaar voor vervolging loopt.”

Verzoeker vervolgt:

“Verzoeker wees vervolgens op de religieuze problemen die hij zou hebben bij een terugkeer naar Iran. Verzoeker is protestant. Hij gaat elke zondag naar de kerkdiensten in Antwerpen. Verzoeker lichtte vervolgens toe op welke wijze hij, door zijn bekering, wordt gevisieerd. Verzoeker wijst op de vrees die hij heeft voor zowel zijn familie (in het bijzonder zijn oom Mehdi, lid van de Pasdaran) als de autoriteiten van Iran.

Binnen het kader van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken deed verzoeker al wat hij kon om aan te tonen dat zijn bekering oprecht is. Verzoeker verkreeg geen gelegenheid om verdere toelichting te geven omtrent zijn bekeringsproces, aangezien verzoeker geen persoonlijk onderhoud verkreeg.”

Verzoeker geeft verder een algemene uiteenzetting omtrent de wijze waarop verzoeken om internationale bescherming die gebaseerd zijn op religieuze motieven volgens hem beoordeeld dienen te worden. Vervolgens betoogt hij:

“Verzoeker benadrukt het oprecht karakter van zijn geloofsovertuiging.

Het afzweren van de islam, de bekering tot het christendom en het aannemen van christelijke overtuigingen, zijn een evoluerend proces waardoor de huidige staat van de overtuigingen van verzoeker moet worden beoordeeld in plaats van de eerdere.

Alles samen genomen, dient te worden vastgesteld dat verzoeker blijk geeft van een volgehouden en werkelijk engagement als christen en dat verzoeker hetgeen hij verklaart ook aantoon.

Minstens dient verzoeker in de gelegenheid te worden gesteld tot het verkrijgen van een persoonlijk onderhoud (bijkomende onderzoeksmaatregelen), zodoende dat hij zijn geloofsovertuiging kan verduidelijken ten aanzien van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (zoals de vorming die hij volgde en zijn bekeringsproces en zijn kennis over het christendom).

Bovendien, daargelaten de werkelijke motieven van de bekering, blijft de essentiële vraag die moet worden beantwoord of verzoeker in geval van terugkeer naar Iran een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van zijn religieuze overtuiging in geval van terugkeer.

Uit de UNHCR-richtlijnen inzake verzoeken om internationale bescherming die zijn gestoeld op religieuze gronden, blijkt dat de beslissingsautoriteit slechts is vrijgesteld van een diepgaand onderzoek als het opportunistisch karakter van de bekering voor iedereen overduidelijk is, wat hier niet langer het geval lijkt te zijn:

(...)

De loutere stelling van de verwerende partij dat verzoekers bekering (oorspronkelijk) veeleer is (was) ingegeven door opportunisme, is niet voldoende om te stellen dat hij bij een terugkeer niet als bekeerd zou (kunnen) worden beschouwd. Het neemt immers niet weg dat verzoeker in Iran wel degelijk als bekeerd kan worden gepercipieerd en/of haar een afvalligheid kan worden toegedicht (gelet onder meer op de activiteiten van verzoekster in België binnen het christendom) waardoor verzoeker terecht voorhoudt dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een daadwerkelijk gevaar voor vervolging loopt.

Verder blijkt dat bescherming door de Iraanse overheden, in de zin van artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet, in het algemeen niet beschikbaar is voor (toegedichte) leden van minderheidsgodsdiensten.

Verzoeker benadrukt dat redelijkerwijze niet mag worden verwacht dat hij van godsdienstige handelingen afziet. Dat verzoeker zijn vervolging uit de weg kan gaan door af te zien van een bepaalde godsdienstige handeling is, in beginsel, niet relevant (HvJ 5 september 2012, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Y. en Z., pt. 73-80).

Verzoekers specifieke persoonlijke situatie laat toe te stellen dat er in zijn hoofd bij terugkeer naar Iran op grond van een (toegedichte) godsdienst een gegronde vrees voor vervolging aanwezig is in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoeker concludeert:

“De voorwaarden voor de toe passing van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zijn daarom naar het oordeel van de verzoekende partij niet vervuld, waardoor de bestreden beslissing deze bepalingen schendt.

De verzoekende partij meent dat er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door hem zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

*De verzoekende partij vraagt daarom dat er aanvullend onderzoek wordt gevoerd naar de aangehaalde elementen door de verzoekende partij, in het bijzonder dat de verzoekende partij de gelegenheid wordt geboden voor het verkrijgen van een persoonlijk onderhoud.”*

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

*“Het huidige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.*

*In hoofddorde de betwiste beslissing van het Commissariaat-Generaal te schorsen en te vernietigen zodat er aanvullende onderzoeksmaatregelen kunnen bevolen worden.*

*In subsidiaire orde de betwiste beslissing van het Commissariaat-Generaal te schorsen en te hervormen en aldus verzoeker de hoedanigheid van vluchteling in de zin van art. 1 A, lid 2 van de Conventie van Geneve toe te kennen, dan wel de subsidiaire bescherming toe te willen kennen.”*

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

### 3. Beoordeling van de zaak

3.1. Verzoekers vraag om de bestreden beslissing te schorsen is te dezen niet dienstig. De Raad kan op grond van artikel 39/2, § 1, eerste en tweede lid van de Vreemdelingenwet de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers slechts bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

Bovendien gaat verzoeker met zijn voormelde vraag schromelijk voorbij aan het gestelde in artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet, bepaling waarop nochtans uitdrukkelijk gewezen wordt in de bestreden beslissing.

3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist voorts dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

3.3. De Raad spreekt zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal verder niet uit over een beslissing tot verwijdering of terugleiding. Hij gaat enkel na of verweerder *in casu* al dan niet terecht heeft besloten dat er geen nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde. Om diezelfde redenen is ook een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU te dezen niet aan de orde.

3.4. Verzoeker verwijt verweerder voorts dat, ondanks dat de termijn van tien werkdagen zoals voorzien in artikel 57/6, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet werd overschreden, toch werd besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet. Volgens verzoeker mag, nadat de voormelde termijn is verstreken, aldus niet langer worden besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het volgend verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker kan in dit betoog echter hoegenaamd niet worden gevolgd. De Raad wijst er in dit kader op dat de voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat noch één van de voormelde bepalingen van de Vreemdelingenwet noch enig ander wetsartikel voorziet in een sanctie indien deze termijn wordt overschreden. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende volgend verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling en met toepassing van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren.

Verzoeker toont, waar hij stelt dat de redelijke termijn zou zijn overschreden, verder in het geheel niet aan welk belang hij heeft bij het aanvoeren van het gegeven dat zijn verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Hij kan namelijk niet beweren te zijn benadeeld door de langere duur van de procedure nu hij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweemde vervolging en ernstige schade en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van zijn verzoek. Daarenboven zijn er geen wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten om internationale bescherming toe te kennen louter omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

Mede gelet op het voorgaande, toont verzoeker evenmin aan dat of op welke wijze het vertrouwensbeginsel zou zijn geschonden. Het vertrouwensbeginsel houdt immers in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen (RvS 26 februari 2007, nr. 168.263). Verzoeker toont met geen enkel concreet element aan dat *in casu* aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. Hij maakt een schending van het vertrouwensbeginsel dan ook niet aannemelijk.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan de aangevoerde schending van het rechtszekerheidsbeginsel ook niet worden aangenomen. Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur. Verzoeker toont gelet op het voormelde op generlei wijze aan dat, waarom of op welke wijze dit beginsel geschonden zou zijn door de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

Mede gelet op de voormelde vaststellingen, kan verzoeker verder niet worden gevolgd waar hij poneert dat en kan niet worden ingezien waarom de motiveringsplicht in hoofde van verweerder te dezen de verplichting met zich zou brengen om uitdrukkelijk aan te geven waarom de termijn bepaald in artikel 57/6, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet niet kon worden gerespecteerd en werd overschreden.

3.5. Verzoeker kan evenmin worden gevolgd waar hij verweerder verwijt dat hij niet opnieuw werd gehoord en waar hij tracht te laten uitschijnen dat verweerder ertoe gehouden zou zijn om, wanneer de commissaris-generaal ervoor opteert om een verzoeker om internationale bescherming die een volgend verzoek indient niet (opnieuw) op te roepen voor een persoonlijk onderhoud, expliciet te motiveren waarom hiervoor wordt geopteerd.

Verzoeker gaat met dit betoog immers voorbij aan de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

Uit het voormelde wetsartikel blijkt genoegzaam dat de reden die ten grondslag lag van de beslissing van verweerder om verzoeker niet opnieuw te horen eruit bestaat dat de commissaris-generaal van oordeel was dat hij een beslissing kon nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker ten overstaan van de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Dat verweerder bijkomend had moeten motiveren waarom hij dit oordeel toegedaan was, wordt daarbij niet vereist en kan noch op grond van de bepalingen van de Vreemdelingenwet, noch op basis van de motiveringsplicht worden aangenomen.

Daarenboven had verzoeker ook de kans om verklaringen af te leggen, eventuele toevoegingen te doen en de nodige bijkomende informatie en stukken te verstrekken inzake zijn verzoek om internationale bescherming middels het onderhavige verzoekschrift en heeft hij de mogelijkheid om dit verzoekschrift in te dienen ook benut. Verzoeker laat daarbij blijken een lezing van het verzoekschrift echter na om ook

maar enige bijkomende verklaring af te leggen, enige dienstige toevoeging te doen en/of nieuwe stukken of informatie aan te reiken.

Verzoeker toont, mede gelet op het voorgaande, op generlei wijze aan dat of waarom verweerder hem *in casu* had moeten oproepen voor een nieuw persoonlijk onderhoud. Hij duidt ook niet concreet wat hij tijdens een eventueel nieuw persoonlijk onderhoud dan wel had kunnen of willen toevoegen of uiteenzetten. Evenmin toont hij aan dat, waar of op welke wijze dit van invloed had kunnen zijn op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing of op de beoordeling van het voorliggende verzoek om internationale bescherming.

3.6. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.7. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar gemotiveerd wordt:

*“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. In uw eerste verzoek verzocht u het Commissariaat-generaal om te worden bijgestaan door een tolk van het vrouwelijke geslacht (Vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 6, d.d. 09.09.2019). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en werd u tijdens het eerste verzoek een protection officer als een tolk van het vrouwelijke geslacht toegewezen.*

*In het kader van onderhavig verzoek haalt u aan depressief te zijn (verklaring volgend verzoek dd. 23.02.2022, vraag 12). U legt evenwel geen enkel stuk neer ter staving van uw gezondheidstoestand. Bovendien geeft u in uw huidig verzoek aan dat er voor u – ondanks de voorgehouden aandoening – geen elementen voorhanden zijn die uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (Vragenlijst procedurele noden DVZ). Gelet op voorgaande moet dan ook worden besloten dat uw medische situatie niet van aard is om aan te tonen dat het standaard-procedureverloop in het gedrang zou zijn en er zich voor uw medische situatie bijkomstige steunmaatregelen opdringen.*

*Bijgevolg werden er u in het kader van onderhavig volgend verzoek geen specifieke steunmaatregelen verleend door het Commissariaat-generaal, aangezien er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze in het geheel niet aanvecht of betwist, onverminderd overeind.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoont of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.8. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

*“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke*

*elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.*

In dit kader wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

*“In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.*

*In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige verzoek om internationale bescherming grotendeels steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek heeft uiteengezet, met name uw vrees dat u bij terugkeer geëxecuteerd zal worden door het Iraans regime wegens uw politieke activiteiten en uw homoseksualiteit (Zie eerste verzoek + Verklaring volgend verzoek, dd. 23.02.2022, vraag 16). In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er niet het minste geloof kon worden gehecht aan uw seksuele oriëntatie, noch aan uw politiek activisme in Iran. Hierdoor kon er eveneens geen geloof worden gehecht aan uw problemen met uw vader ten gevolge van uw seksuele geaardheid en uw politieke activiteiten. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd in haar arrest 264483 van 29 november 2021. U stelde geen hoger beroep in tegen deze beslissing.*

*Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter naar dezelfde verklaringen verwijst en enkel bijkomende verklaringen aflegt van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan (DVZ Verklaring Volgend Verzoek, vragen 16-22).”*

Verzoeker slaagt er in het geheel niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Waar hij aangeeft het oneens te zijn met de redenen waarom zijn vorige verzoek om internationale bescherming werd geweigerd, zijn eerder afgelegde verklaringen omtrent zijn politieke activiteiten in Iran en geaardheid op algemene wijze herhaalt en stelt vast te houden aan deze verklaringen en asielmotieven, dient immers erop te worden gewezen dat verzoeker zijn onderhavige verzoekschrift en verzoek om internationale bescherming niet kan aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming gedane vaststellingen en beoordeling. Verzoekers vorige verzoek om internationale bescherming maakte het voorwerp uit van arrest nr. 264 483 van 29 november 2021 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoeker diende tegen het voormelde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg geniet dit arrest, voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen, kracht en gezag van gewijsde. Eens de Raad een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, heeft de Raad wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Bij een beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over het eerdere verzoek om internationale bescherming. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van het eerdere verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd. De Raad kan zich dus op geheel het administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming zijn afgelegd.

Verder blijkt dat verzoeker *in casu* en gedurende het gehele verloop van zijn huidige, tweede verzoek om internationale bescherming, dit in tegenstelling met wat hij meermaals tracht te laten uitschijnen in het verzoekschrift, geen bijkomende verklaringen heeft afgelegd of aflegt die en evenmin enig nieuw of bijkomend stuk of document heeft voorgelegd of voorlegt dat een ander licht zou kunnen werpen op de gedane beoordeling in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. Hij vergenoegde

en vergenoegt zich er in dit kader namelijk toe eenvoudigweg aan te geven dat hij reeds tijdens zijn vorige verzoek om internationale bescherming benadrukte dat hij al in Iran politiek actief was en dat hij homoseksueel zou zijn. Hiermee kan hij bezwaarlijk volstaan om de reeds eerder vastgestelde, kennelijke ongeloofwaardigheid van deze elementen te herstellen.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

*“Daarnaast haalt u aan ondertussen lid te zijn geworden van de Mujahedin en deel te hebben genomen aan zeven betogingen tegen het Iraans regime in Brussel, Antwerpen en Luik (DVZ Verklaring Volgend Verzoek, vraag 16). Uw politieke interesse werd reeds in uw eerste verzoek besproken en er werd wegens uw vele tegenstrijdigheden geen geloof aan gehecht. In huidig verzoek herhaalt u nogmaals dat u in Iran politiek actief was en dat u op 23 februari 2022 al vier maanden lid bent van de Mujahedin in België. Voor uw lidmaatschap zou u sympathisant van deze partij zijn geweest (DVZ Verklaring Volgend Verzoek, vraag 16). Dat u vroeger al sympathisant zou geweest zijn van de Mujahedin liet u na aan te halen tijdens uw vorig verzoek, noch tijdens uw beroepsprocedure (zie vorig verzoek). Evenmin staft u uw lidmaatschap en aanwezigheid op de betogingen. U verklaart politiek actief te zijn op sociale media, maar voegt hiervan geen enkel bewijs toe aan uw huidig verzoek. Nochtans werpt u op dat de Iraanse overheid op deze wijze uw politieke activiteiten vernam waardoor er des te meer van u verwacht kan worden dat u de oorzaak van uw problemen tracht aan te tonen (DVZ Verklaring Volgend Verzoek, vraag 16). Niet alleen vloeit uw huidig engagement voort uit een ongeloofwaardig geachte politieke interesse, haalt u uw voorkeur voor de Mudjahedin laattijdig aan en brengt u niet de minste stavingstukken in verband met uw huidig engagement aan, ook moeten er vragen gesteld worden bij uw beweegreden om tot de Mudjahedin toe te treden. Zo wijst u erop dat u voor de Mudjahedin koos omdat zij geen problemen hebben met uw homoseksuele geaardheid (DVZ Verklaring Volgend Verzoek, vraag 20). Zoals hierboven aangehaald kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaarde geaardheid waardoor ook uw motivatie om u bij de Mudjahedin toe te treden in vraag moet worden gesteld. Bovenstaande vaststellingen zorgen ervoor dat er uw voortgezette politieke engagement niet beschouwd kan worden als een nieuw element dat uw kans op een beschermingsstatus aanzienlijk vergroot.”*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Hij beperkt zich er immers toe eenvoudigweg te herhalen dat hij reeds in Iran politiek actief zou zijn geweest, dat hij ten tijde van het indienen van het verzoekschrift reeds zes maanden lid zou zijn geweest van de Mujahedin in België, dat hij daarvoor eerst sympathisant zou zijn geweest voor deze partij, dat zijn activisme zou zijn ingegeven doordat deze partij geen problemen heeft met zijn vermeende seksuele geaardheid, dat hij zou hebben deelgenomen aan verschillende betogingen en dat hij zichtbaar en actief zou zijn geweest op sociale media, en dit andermaal zonder ter staving van deze beweringen ook maar enig begin van bewijs bij te brengen. Hiermee doet verzoeker op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake deze beweringen gedane vaststellingen.

Aangezien verzoeker zijn vermeende politieke engagement, lidmaatschap, aanwezigheid op betogingen en activiteiten op de sociale media niet staft aan de hand van enig begin van bewijs, aangezien dit engagement en deze activiteiten zouden voortspuiten uit zijn ongeloofwaardig bevonden politieke engagement in Iran, aangezien hij naliel zijn activiteiten en engagement voor de Mujahedin te melden in het kader van (de beroepsprocedure tijdens) zijn vorige verzoek om internationale bescherming en aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweegreden om toe te treden tot de Mujahedin, kan niet het minste geloof worden gehecht aan verzoekers in het kader van het voorliggende volgende verzoek om internationale bescherming voorgehouden politieke engagement en activiteiten in België en op de sociale media. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de vrees die verzoeker op grond hiervan beweert te koesteren.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing op gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

*“Tenslotte haalt u nog aan dat u religieuze problemen heeft (DVZ Verklaring Volgend Verzoek, vraag 16). U verklaart nu protestant te zijn, elke zondag deel te nemen aan kerkdiensten in Antwerpen en dat uw oom Mehdi die lid is van de Pasdaran op de hoogte is van uw bekering aangezien u dit bekend maakte via uw instagrampagina (DVZ Verklaring Volgend Verzoek, vragen 9, 16). Meer informatie over uw bekering of de problemen die u hierdoor vreest wilt u niet kwijt. Nochtans haalde u tijdens uw eerste verzoek aan momenteel geen geloof te hebben en u wat aan het verkennen was (Zie vorig verzoek). Een interesse in het christendom laat staan een bekeringsproces vermeldde u niet bij het CGVS noch tijdens de beroepsprocedure van de RvV, waarvan de zitting slechts zo'n viereneenhalve maand voor uw interview in het kader van uw huidig verzoek plaats vond. Aangezien er niet ingezien kan worden waarom u een ernstige interesse in het christendom niet zou aanbrengen voor de RvV, kan er uit uw verklaring afgeleid worden dat het ontstaan van deze interesse, het daaropvolgend bekeringsproces en de bekering zelf allemaal binnen een zeer kort tijdsbestek plaats vonden. Aangezien er redelijkerwijze aangenomen*

*kan worden dat er aan een oprechte bekering een ruime periode van reflectie en studie voorafgaat haalt deze vaststelling het geloof in uw verklaarde bekering ernstig onderuit. Bovendien moet er op gewezen worden dat u niet de minste documenten neerlegt om uw kerkgang, bekering of uw bekendmaking van uw nieuwe geloofsovertuiging op Instagram te staven. Nochtans werd u er bij de Dienst Vreemdelingenzaken op gewezen dat het essentieel is dat u tijdens dit interview alle nieuwe elementen in uw nieuw verzoek om internationale bescherming aanbrengt of toe te lichten waarom dit niet kan. U heeft nagelaten dit te doen waardoor er moet besloten worden dat u uw bekering tot het christendom niet aannemelijk maakt.”*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het onderhavige verzoekschrift andermaal niet één concreet en dienstig argument aan. Door boudweg aan te geven dat zijn bekering weldegelijk oprecht is en door eenvoudigweg opnieuw te poneren dat hij protestant zou zijn, dat hij iedere zondag naar de kerkvieringen in Antwerpen zou gaan en dat hij daardoor zowel zijn oom als de autoriteiten zou vrezen, ontkracht verzoeker deze motieven namelijk op generlei wijze.

Waar verzoeker verweerder verwijt dat hij niet de kans kreeg om verdere toelichting te verstrekken over zijn bekering tijdens een persoonlijk onderhoud, kan verder dienstig worden verwezen naar de reeds hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet concreet aan wat hij tijdens dergelijk persoonlijk onderhoud dan wel had kunnen of willen toevoegen. Evenmin legt hij in dit kader zelf enige nuttige bijkomende verklaring af. Voorts reikt hij in het voorliggende verzoekschrift niet één bijkomend gegeven, element of stuk aan dat in dit kader dienstig zou kunnen zijn.

De vaststellingen dat verzoeker gedurende zijn vorige verzoek om internationale bescherming negens melding maakte van een doorgedreven interesse in het christendom, dat het niet aannemelijk is dat verzoeker zich sedertdien en binnen een dermate kort tijdsbestek zou hebben bekeerd, dat verzoeker zijn vermeende kerkgang en bekering bovendien tot op heden geheel niet staaft en dat verzoeker tot op heden evenmin enig begin van bewijs aanreikt ter staving van zijn beweerde bekendmaking van deze bekering via Instagram volstaan om te besluiten dat niet minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden bekering tot het protestantisme en aan de vrees die verzoeker op grond hiervan stelt te koesteren.

3.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en legt verzoeker geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.10. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.11. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT